

החיזוק היומי העולמי

שיחות העצמה יהודית ממערכת זיכוי הרבים "החיזוק היומי העולמי", כפי שנמסרו ע"י הרה"ג אליהו רבי שליט"א, ראש כולל עטרת חכמים, חולון ישראל

הפעם לשבוע במדבר מיום כ"א אייר (22.05.22) ועד יום כ"ז אייר (28.05.22)

טלון באדבר כ"א אייר תשפ"ב

כמה כח באמת יש לך? תלוי...

שלום וברכה מורי ורבותי!

אם יגש אליך אדם במרכזו של יום וישאל: "כמה כח יש לך?",

או "האם יש לך הרבה כחות לביצוע, לעשות דברים נוספים וחדשים או לא?",

בדרך כלל התשובה תהיה, **וזו התשובה המלאה והאמתית: "תלוי למה"**.

ישנם דברים שיש לנו עבורם כחות רבים, וישנם דברים שאין לנו את הכחות עבורם.

הדברים עבורם יש לנו את הכחות, **הם הדברים בהם אנו מאמינים ורואים אותם כמרכז חיינו**.

הדברים עבורם אין לנו את הכחות, הם "השטויות" של החיים, הדברים שנופלים עלינו מבלי משים, **וסתם "שורפים" לנו את הזמן**.

אם זה נכון שישנם דברים שיש לנו כחות עבורם, וישנם דברים שאין לנו כחות ואנרגיות למענם, אז מדוע אנו מבזבזים את ימינו גם על הדברים הללו וגם על הדברים הללו?

יתרה מכך, **מדוע קורה לפעמים שימים שלמים אנו שורפים דווקא על הדברים שאין לנו כחות לעשות?**

דווקא על הדברים שאין לנו את האנרגיות הדרושות להם?

שימו לב טוב מורי

ורבותי!

אדם יכול לבחור לעצמו מה הוא עושה, ומה המטרות שלו.

אדם יכול על ידי סדר יום נכון והחלטה נחושה, לבצע במהלך רוב

ככל היום לפחות, אך ורק דברים שיש לו כח עבורם, **כי הוא יעשה רק דברים שהוא מאמין בהם**.

הדברים שאנו לא מאמינים בהם ולא נראים בעינינו כחשובים, **נופלים עלינו אך ורק בגלל חוסר סדר או חוסר אחריות**.

חוסר סדר זה אומר, **לקחנו את היום והתחלנו אותו בצורה לא אחראית**, גרמנו לדברים קטנים להתפוצץ בפנינו ולהפוך להיות דברים גדולים לאחר מכן בשעה לא מתאימה, **ועבורם אין לנו את הכחות הדרושים**.

והחמור יותר, **חוסר אחריות**.

הבעיה של היום זו ההזנחה של אתמול.

הבעיה הרוחנית של היום, זו ההזנחה של השנים האחרונות.

כל דבר אותו נזניח, לעולם לא ילך ויעלם, אלא תמיד יחזור אלינו בכפל כפליים.

"חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם" (סנהדרין ל"ז ע"א).

אמנם בשבילך נברא העולם, **אבל למה הוא נברא?**

לא בשביל השטויות, **אלא בשביל הדברים הגדולים והערכיים**.

ככל שתקבל עליך שבמהלך היום תעשה יותר ויותר דברים ערכיים וגדולים, יותר ויותר דברים רוחניים, ופחות את השטויות של החיים, **תגלה עד כמה יש לך כחות הרבה יותר ממה שאתה הכרת בעצמך**.

בהצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

שני באדבר כ"ב אייר תשפ"ב

עולם מדהים ללא הפסקה? אפשרי!

שלום וברכה מורי ורבותי!

ואנו נמצאים בימים אלו במבחני

אמונה קשים מאוד.

דברים שנראים לנו לא הגיוניים, ולא יתכן שיתרחשו בעולם, מתרחשים, ובצורה כואבת וקשה.

ואז אנו עומדים מול הקדוש ברוך הוא ואומרים: "ריבוננו של עולם! אני לא מצליח להבין אותך. היו דברים בדורות הקודמים, היו דברים בדורות הראשונים הרבה יותר, ובכל זאת למה שמתרחש לנו היום מול העיניים, אין לנו הסברים.

אנו רואים אלמנות ויתומים, חולים, וחולים אנושים.

גדול עלינו! ריבוננו של עולם, אין לנו את הכח לנסות ולהצליח להבין מה מסתתר מאחורי המעשים שלך".

אבל מורי ורבותי זה לא שאלה! כי עוד לפני השאלה מתחילה הטעות!

מי אתה, ומי כולנו, שננסה להבין את הקדוש ברוך הוא?

אין סיכוי להבין את ה' יתברך, המחשבות שלו אינן כמו המחשבות שלנו.

והקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו אומר: **"כי לא מחשבותי מחשבותיכם"** (ישעיהו נה, ח).

כל אחד חושב אחרת לחלוטין, **כי מדובר במחשבה אלוקית**, משהו שאין לנו בו תפיסה ומושגים.

ישנן אך ורק שתי אפשרויות: **או לסמוך על הקדוש ברוך הוא, או להישאר כאן ולסבול עד יום המוות**.

אומר הקדוש ברוך הוא: "הבאתי אותך לעולם הזה, וקרה כאן משהו, ממש לא טבעי, לא בבריאת העולם, ולא בבריאת הגוף והנשמה שלך. האם אתה לא באמת סומך עלי שאני יודע מה שאני עושה?".

"**זן ומפרנס לכל**", אתה אומר על הקדוש ברוך הוא בברכת המזון.

אתה יודע מזה "לכל"?

"**פֹּתַח אֶת יָדְךָ וּמְשִׁבֵּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן**"

מוקדש לע"נ:

מרים בת אסתר ז"ל, עזרה בן צ'חלה ז"ל, יעקב בן רבקה ז"ל, ניסן בן מרים ז"ל, שמעון בן עזיזה ז"ל, שמחה בת רבקה ז"ל

רפואה שלמה

לרפאל אברהם בן רחל הודיה

(תהלים קמה, טז)!

אין שום יצור שחי בעולם הזה, **שלא מקבל את המזון שלו בצורה מדוקדקת**, כולל הדג הגדול שבולע את הדג הקטן.

כל דבר כאן קורה לאחר מחשבה ולאחר החלטה. ודווקא על השטויות של החיים שלך, **נראה לך שהקדוש ברוך הוא לא בדיוק חשב? דווקא על האסונות הגדולים שקורים, לא עלינו לא על אף אחד מעם ישראל בארץ ובעולם, יתכן שחלילה משהו קרה בצורה לא אחראית?**

כשאבי מורי, מורנו הרב חיים רבי שליט"א ישב שבעה על אביו, הוא היה בסך הכל בן שש עשרה. הנחמה הגדולה ביותר היתה, כאשר הגיע אחד מגדולי ישראל ואמר: "חמודים, **המנוח לא מסכן**, למרות שהוא נפטר בגיל צעיר מרסיס של פגז במלחמת יום כיפור. **הוא לא אומלל! יש לו בנים שלומדים תורה, הוא הקים משפחה לתפארת, משמים הוא מסתכל ורווה נחת. והילדים שלו גם לא מסכנים, כי אם הקדוש ברוך הוא עשה את זה, יש להם את הכחות לצלוח זאת, ויחד נעבור את זה בשלום.**"

ואז הגיע הרב של אבא מהישיבה ואמר לו: "יקירי! ביום שישי אתם קמים מהשבעה. בשבת תסעד כאן יחד עם מרת אמך, **וביום ראשון אתה חוזר לישיבה להעניק נחת רוח לאבא שלך.**"

אבא אומר: "אלו המלים שחיזקו אותי באמת. אני לא מסכן, יש כאן מחשבה לפני כל מעשה, והקדוש ברוך הוא מעניק כחות, ומקדים תרופה למכה."

בהצלחה רבה לכולנו במבחן האמונה הקשה ביותר,

וברוכים תהיו!

עליו באדבר כ"ז אייר תשפ"ב

קח אחריות על מעשיך!

שלום וברכה מורי ורבותי!

הגמרא (ב"ק נ' ע"ב) מספרת על אדם שהיה זורק אבנים וסלעים מחצרו לרשות הרבים, לרחובה של עיר.

הוא רצה שהחצר שלו תהיה נקיה, שקטה ושלווה, ושיהיה ניתן לטייל בה בנחת ובשמחה, ולשם כך הוא היה זורק את כל המכשולים שהיו בחצר אל עבר הרחוב, אל עבר

רשות הרבים.

עבר שם חסיד אחד ושאל אותו: "יקירי! **מדוע אתה משליך אבנים מרשות שאינה שלך, לרשות שלך?**"

צחק עליו אותו אדם ואמר: "אני משליך אבנים מהרשות שלי, לרשות שאינה שלי, ולא מרשות שאינה שלי לרשות שלי, כפי שאתה אומר, כי הלא החצר הזו היא הרשות שלי!"

החסיד לא הגיב, אבל עברו ימים והוא ירד מנכסיו, והוא היה צריך למכור את אותה חצר. ואז הוא עבר באותו רחוב, ונכשל באבנים ובסלעים, הוא הסתכל וזיהה אותם. אלו אותן סלעים ואבנים שהוא השליך מהרשות שהיתה כביכול שלו, לרשות הרבים.

כי רשות הרבים זו הרשות שלך האמתית, כי תמיד תהיה אחד מהרבים שמסתובבים ברחוב. בעוד שהרשות הפרטית שלך היא משהו שיתכן ויום יבוא ולא תהיה שייכת לך.

זהו לקח עצום לכל אחד מאתנו בגשמיות, אבל רבינו הבן איש חי זיע"א כותב בספרו "בן יהודע" (שם) שיש כאן **לקח עצום גם ברוחניות.**

"**כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא**" (קהלת ז, כ), לכל אדם יש את העבירות שלו. אבל תקפידו על דבר אחד, **אל תעשו עבירות שגורמות לאחרים להיכשל באותן עבירות.**

אם את מתלבשת בצורה לא ראויה, את מחטיאה אחרים.

אם אתה מדבר לא יפה לאנשים, וגורם להם להידרדר למעשים שלך, **אתה מחטיא אנשים אחרים.**

אתה גורם לכך שגם בבוא העת, כאשר תהיה מול החלק שלך בגן עדן או להיפך חלילה, תצטרך לשלם על עבירות של אנשים אחרים.

אדם יכול להיפטר מן העולם, ועדין העבירות שלו מתגלגלות וצוברות חובות, כי הוא עשה משהו שמחטיא אחרים.

אל תמכור דברים שגורם לאנשים להיכשל, אל תתלבשי בצורה שגורמת לאנשים אחרים לחטוא, אל תעשו דברים שגורמים לאחרים להידרדר.

כי זה ירדוף אותנו, וזו סכנה עצומה לכל אחד ואחד מאתנו, גם בכללי וגם בפרטי.

בהצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

רביעי באדבר כ"ז אייר תשפ"ב

לא מפקירים בני משפחה

שלום וברכה מורי ורבותי!

הגמרא (גיטין ל"ה ע"א) מספרת סיפור מזעזע.

והסיפור הוא כדלהלן:

אלמנה אחת שמעה נקישות על פתח ביתה, היא ניגשה וראתה את השכן שאמר לה שהוא צריך לנסוע למקום רחוק, והוא מבקש ממנה לשמור לו על דינר של זהב.

האלמנה לקחה את דינר הזהב והטמינה אותו בתוך כד הקמח.

כעבור תקופה, היא שכחה מאותו דינר, הוציאה את הקמח ואפתה חלות.

עני נקש בדלת, ומרוב אהבתה למצוות הצדקה, היא העניקה לו חלה גדולה וריחנית, **בחלה הזו היה טמון אותו הדינר.**

כעבור מספר חודשים חזר השכן וביקש את אותו דינר.

אמרה לו האלמנה שהיא מוכנה להישבע **שלא היתה לה שום הנאה מאותו דינר**, עד כדי כך שאם היא נהנתה מהדינר, שאחד מבניה ימות.

לא עברו ימים מועטים, ואחד מבניה מת.

אמרו על כך חכמינו ז"ל: "ומה מי שנשבע על אמת כך, הנשבע על השקר על אחת כמה וכמה".

שואלת הגמרא, אם כך, מדוע היא נענשה?

הרי היא נשבעה על אמת, ועל שבועת אמת היא לא היתה אמורה להיענש עונש חמור כל כך?

עונה הגמרא הקדושה, שזאת מכיוון שהיא אמרה שאם היא נהנתה מאותו דינר, הרי שהיא מאחלת חס ושלום וחס וחלילה, לא על אף אחד מעם ישראל, לאחד מבניה למות.

והיא כן נהנתה מאותו דינר, ההנאה היתה, שהמקום והעובי של אותו דינר, חסך לה בעשירות האחוז, את ההשקעה של הקמח, כי במקום קמח

מדובר במשהו קטן שאולי לא שווה אפילו אגורה, אבל באותה מידה הוא שווה חיים.

אנו אמורים להיזהר מאוד בלשוננו, להיזהר מאוד בשפתינו.

לא נשבעים לא על

אמת ולא על שקר,

לא נודרים ולא

מוציאים את

המלים הללו

מהפה.

"בעוון נדרים

ושבועות, אשתו

של אדם ובניו מתים"

(שבת ל"ב ע"ב).

אף אחד מאתנו לא רוצה להגיע לשם.

מי שמאמין לך, שיאמין, מי שלא יאמין, שלא יאמין!

אל תפקיר חיים של אף אחד מבני המשפחה שלך, למען אמונו של מישהו אחר.

בהצלחה רבה לכולנו, ויהי רצון שאלו יהיו האסונות האחרונים, עליהם אנו שומעים בימים אלו, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

ברוכים תהיו!

חמישי באדר כ"א אייר תשפ"ב

בית שלכם מדברים בשתי שפות שונות!

שלום וברכה מורי ורבותי!

יום חמישי, היום של שלום הבית שלנו!

והיום נדבר על השפה הזרה והשונה בין "גבר" לבין "אשה".

ישנן שתי שפות בעולמנו, בכל שפה, ישנה שפה של "גברים" ושפה של "נשים".

לצערנו ולבושתנו, כל אחד "מחפש" את הכוונות שלו, ואף אחד מאתנו לא מדבר בצורה ברורה.

ישנם בעלים ששואלים: "אני מדיח כלים, עושה ספוג'ה, ואפילו אחראי על הכביסה. ומשום מה, האשה הזו איננה מרוצה בעליל. בעוד ששכני היקר, חברי הטוב, לא עושה אף אחת מן המטלות בבית, ורעייתו מרוצה ממנו. האם זה לא אומר שאשתי בעייתית?"

חד משמעית לא! זה אומר שאתה בעייתית!

אשה לא באמת צריכה עזרה בבית, אשה לא באמת צריכה מישהו שיחליף את ה"עוזרת".

אשה צריכה מישהו שיעניק לה חום ואהבה ויחס איכותי וטוב. מי שמעניק את היחס, שווה הרבה יותר מאותו אחד שכביכול, טורח ועובד קשה כל כך.

"אבל אשתי ביקשה ממני לעזור לה!"

אשתך מבקשת ממך לעזור לה, רק בגלל שהיא צריכה את היחס שלך, והיא מנסה לקבל אותו על ידי אותה עזרה, ואתה, עם הטרוניות והמלים החריפות שאתה מוציא מפיו תוך כדי העזרה, בעצם מוריד לה את מפלס האושר לאפס, והופך אותה לאומללה.

חברך מצליח להרים את מפלס האושר, ולכן הוא לא צריך לבצע את כל המטלות הללו.

אנו לא מעודדים גברים לא לעזור בבית ולא "לשאת בנטל", חלילה וחס, אנו רק מעודדים אותם להבין מה העיקר ומה האשה צריכה באמת.

אך השפה הזרה של הנשים, לוקה בחסר גם מצידה של האשה.

וכי מה היה אכפת לך לומר לבעלך: "התגעגעי אליך, ואני רוצה לשבת אתך על כוס קפה, ולשמע מה שלומך, ושתשמע מה שלומי?".

זה משפיל מדאי, זה לא נראה משהו מכבודה של הוד רוממותה, לומר לבעל.

לצערנו ולבושתנו, אם בעלך לא מספיק למד או לא מספיק מבין את העניין, תצטרכי לאכול את מה שבישלת. גם לציבור הנשים מותר להיות אמתיות וכנות יותר. לעמוד מול הבעל ולהסביר מה הן צריכות, להסביר היכן אפשר אפילו ללמוד זאת, במקומות ראויים ואפילו על ידי דיסק, או ספר המדבר בנושא. ויחד להגיע לשפה אחידה, שפה ברורה, "מה אני צריך, מול מה אני נותן",

ויחד אנו זוכים לאהבה ואחוה שלום ורעות. בהצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

כמה אתה גדול באמת? המבחן!

שלום וברכה מורי ורבותי!

ערב שבת שלום, שבת פרשת במדבר!

ובפרשתנו אומר הקדוש ברוך הוא למשה רבינו: "אני נותן לך את התורה במדבר סיני" (במדבר א, א).

מה צריך להזכיר את מדבר סיני במתן תורה?

הבנו, התורה ניתנה לנו במדבר סיני. האם צריך להדגיש כל הזמן שהתורה ניתנה במדבר?

מלמדים אותנו רבותינו הקדושים (שבת ע"ד ע"א ונדרים נ"ה ע"א) שיש שני דברים מדהימים ונפלאים במדבר, שהם תנאי לקבלת התורה.

וכל שנה נחזור על זה, עד שהדברים יהיו חלק מאתנו, כי בכל שנה נתעצם יותר, נגדל יותר, ונגיע למצב של קבלת התורה אמיתית, ובפרט בימים הללו, בהם אנו קרבים כל כך ליום קבלת התורה.

שימו לב טוב!

המדבר, ראשית לכל הוא "הפקר". זה אומר שאין בעלות לאף אדם במדבר.

אם אתה תהיה "הפקר", ותגיע לתורה הקדושה כאדם שאין לו בעלות על עצמו, "אני לא רוצה להבין למה, אני לא רוצה להשתכנע, אני סומך על הקדוש ברוך הוא, ויודע שהוא יודע טוב יותר ממני, גם מה שהוא עושה, גם מה שהוא אומר, וגם מה שהוא כותב בתורה הקדושה", באותו רגע תזכה לקבלת התורה.

אבל ישנה מעלה נוספת נצרכת.

כי כאשר אתה מקבל את התורה, אתה יכול לשמור אותה אצלך, ואתה יכול גם לאבד אותה.

מה גורם לך לשמור אותה יותר?

כאשר אתה זוכה להיות הדבר השני שיש למדבר, שאין אותו לאף יצור או מוצר אחר בעולם.

לדבר הזה קוראים: "מדבר זה שהכל דשין עליו".

האם מישהו מאיתנו ראה מישהו

מרוויח משום דבר אלא את אותה רגזנות. כלומר, אין משהו טוב שיוצא מכעס או מרוגז.

מורי ורבותי!

זה נכון לגבי כל דבר בחיים, אך זה נכון בעיקר בעניין חינוך הילדים.

החזון אי"ש כותב באיגרותיו (ח"ד איגרת ט"ז)

שאפילו הרב, או המחנך, או האבא, שרוגז על הילד, ומדבר איתו בצורה של כעס על מעשה רע שעשה, יותר הרס את הילד מבחינה חינוכית, מאשר בנה אותו.

כי התוכן של הגערה, אמנם איפה שהוא נקלט, אבל הרבה יותר נקלט הכעס והרוגז. כי אז מבין הילד שכדי לפתור בעיות, צריכים להיות עצבניים.

"וגדולה שימושה יותר מלימודה" (ברכות ז' ע"ב), מה שרואים את האבא עושה, משפיע הרבה יותר ממה ששומעים באוזניים. וכך לצערנו ולבושתנו, ישנם חס ושלום וחס וחלילה, לא בארץ הקודש ולא בעולם הזה, ולא בדור הזה, מחנכים והורים שהורסים את חייהם של הילדים.

ה' יצילנו מכך, ויזכנו לפחות לא להפריע לבנינו ללכת בדרך הישר. ויתרה מכך לזכות ולכוון אותם, ולגדל אותם, ולהעלותם במסילה העולה בת אל.

ברכת הצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

אוצ"ש באדבר כ"ז אייר תשפ"ב

רוגז בחינוך הילדים???

שלום וברכה מורי ורבותי!

שעת חינוך ההורים שבינינו, שבזכותם נזכה, בעזרת ה' ובישועתו, לילדים מחונכים ומדהימים.

ושימו לב טוב!

בשולחן ערוך (חלק או"ח רצט ס"י) כותב הרמ"א, שחיבר את סיפרו על השולחן ערוך, שמקובל שבארה של מרים מסתובב בכל הנהרות במוצאי שבת, ולכן טוב לשתות מים מנהר, ועל יד זה להבריא מכל המחלות.

והוא מוסיף, "לא ראיתי שנהגו כאן באזורנו".

המקור לכך, הוא אחד מגדולי הראשונים הלא הוא "הכל בו", שכתב (סי' מ"א), שהיה מעשה במצורע כעסן וקפדן במיוחד, ששלח את רעייתו במוצאי שבת לשאוב מים מן הבאר.

אבל היא התעכבה, היא ראתה חברות, שוחחה איתם על דע ועל הא, סיכמו איך עברה השבת, והיא חזרה באיחור לבית.

כאשר היא הגיעה לבית, בעלה כעס מאוד, לקח את הכד ושפך את כל תכולתו על הארץ. ואז קרה דבר פלא, כל טיפות המים שניתזו מהקרקע על גופו, העלימו את הצרעת לחלוטין.

רק אז הוא הבין שהזדמן לאשתו בארה של מרים, ואם היה שותה כוס אחת, כל גופו היה מתרפא מאותה הצרעת איומה ונוראה.

מורי ורבותי!

כעסן לא עלתה לו, אלא רגזנותו (קידושין מ"א ע"א). הרגזן לא

שמקבל פסיעות רגליים כמו המדבר?

האם מישהו מאיתנו ראה מישהו שלא מתלונן כמו המדבר?

האם זה אומר שמישהו צריך לדרוך עליך, ויכאב לך ותשתוק?

ממש לא!

אתה אמור "בסך הכל" ללמוד מהמדבר משהו אחד לגמרי אחר.

המדבר הגדול, והענק, והעצום הזה, לא מפריע לו שדורכים עליו, דוקא בגלל שהוא כל כך גדול וכל יכול, עד כדי שהוא אומר לעצמו: "אין לי שום עניין להתווכח עם הזבוב הזה שעלה על כתפי".

זו גם הדרישה ממך, תרגיש מספיק טוב עם עצמך, תרגיש מספיק גדול, עד כדי שלא יהיה אכפת לך אם מישהו דורך עליך.

משה רבינו היה בגובה של עשר אמות, במושגינו מדובר בחמישה מטרים.

הגמרא (שבת צ"ב ע"א) מספרת עליו שהוא היה גיבור ועשיר, ולא היה כדוגמתו בכל מחנה ישראל.

ועם כל זה, ולמרות כל זאת, הוא היה "וְהָאִישׁ מִשֵּׁה עֲנִיּוֹ מְאֹד מְכַל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה" (במדבר יב, ג).

ככל שאתה גדול יותר, יש לך את הכחות להיות ענוותן יותר.

אתה מראה עד כמה באמת אין משהו שמפריע לך בעולם הזה.

ברכת הצלחה רבה לכולנו, וברכת שבת שלום מבורך, ממני ומכל צוות החיזוק היומי העולמי, האוהב, מעריך, מוקיר, מעריץ, ומה לא?...

וברוכים תהיו!

גם לכם יש שאלה? מעוניינים לקבל את החיזוק היומי מידי יום?

- להצטרפות לחיזוק היומי העולמי בכל ימות השבוע: שלחו 'צ'רף' בווטסאפ למספר 052-768-0007, או סרקו את הברקוד ←
- עקבו אחרינו בעמוד 'החיזוק היומי העולמי' הרב אליהו רבי- וברוכים תהיו! או סרקו את הברקוד ←

• לצפייה YouTube: ערוץ 'החיזוק היומי העולמי'

• לקבלת החיזוק במייל, שלחו בקשה ל: www.haravrabi.co.il

• להאזנה דרך הטלפון (גם מנייחים וכשרים): 052-768-0007

• להצטרפות למשפחת המפיצים 'הבינלאומית' שלנו כתבו לדוא"ל e@10001000.co.il וקבלו לפני כולם בתוספת הדרכה להפצה

אלדד דוידי - ניהול
שאלו חי הכהן - צילום
אביאל אהרוני - הפצה
אמיר גולשה - תמלול
רחמים מאירוב - יעוץ גרפי
נתנאל פרזן - ניהול אתר
שמואל וינקור - רשתות חברתיות
י.ר. - גרפיקה
מ.ח. - תפוצת מיילים

אסף אברהם - הפצה בניו יורק - 1-845-222-2249
אורז אביטל - הפצה במיאמי - 1-305-794-6094